

forbindelse til afsnit 2.1 i de almindelige bemærkninger.

Kommunalbestyrelsens skal træffe afgørelse om, at hjælp til repatriering ikke kan udbetales, når kommunalbestyrelsen får kendskab til, at udlændingen bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyr-delse her i landet.

Med henblik på at sikre, at kommunalbestyrelsen får kendskab til, at en udlænding unddrager sig straf-følgning eller straffuldbyr-delse her i landet, foreslås det, at politiet og kriminalforsorgen får pligt til at underrette kommunalbestyrelsen herom, såfremt poli-tiet eller kriminalforsorgen får formodning om, at ud-lændingen har ansøgt om eller modtager hjælp til repatriering, jf. herved den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 3. Underretning skal gives til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvori udlændingen har eller se-nest har haft bopæl. Der henvises i den forbindelse til afsnit 2.5 i de almindelige bemærkninger.

Modtager kommunalbestyrelsen fra anden side oplysning om, at en udlænding, der har ansøgt om eller modtager hjælp til repatriering, bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyr-delse her i landet, skal kommunalbestyrelsen efter omstændighederne nærmere undersøge rigtigheden heraf, herunder eventuelt ved at rette henvendelse til politiet eller kriminal-forsorgen. Såfremt det kan bekræftes, at udlændingen bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyr-delse, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at hjælp til repatriering ikke kan udbetales efter de foreslåede bestemmelser i § 9 a, stk. 1 og 2.

Efter den gældende bestemmelse i repatrieringslovens § 7, stk. 5, kan en udlænding kun modtage hjælp til repatriering én gang. Bestemmelsen indebærer, at en udlænding, der én gang har fået hjælp til repatriering, ikke på et senere tidspunkt på ny kan modtage hjælp til repatriering. Dette gælder, også selvom der måtte være tale om en anden form for hjælp efter repatrieringsloven end den hjælp, der tidligere har været ydet. Baggrunden for, at udlændingen er vendt tilbage til Danmark efter opholdet i hjemlandet eller det tidligere opholdsland og derefter ønsker at repatriere på ny, er endvidere uden betydning.

Bestemmelsen indebærer bl.a., at en udlænding, der efter at have modtaget hjælp til repatriering vender tilbage til Danmark med henblik på gennemførelse af strafforfølgning eller fuldbyrdelse af straf, ikke på ny kan modtage hjælp til repatriering.

Det foreslås i den forbindelse, at kommunalbestyrelsen efter anmodning skal kunne træffe afgørelse om, at hjælp til repatriering, der endnu ikke er udbetalt, kan udbetales, når udlændingen ikke længere

unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyr-delse, jf. herved den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 4. Det er en forudsætning, at betingelserne for udbetaling af hjælp til repatriering efter § 7, stk. 1 og 6, i øvrigt er opfyldt, herunder at udlændingen på ny vender tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland med henblik på at tage varigt ophold.

Bestemmelsen tager særligt sigte på de tilfælde, hvor en udlænding som led i repatriering var vendt tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, men hvor anden rate af hjælp til etablering og eventuel hjælp til behandling eller til en af udlændingen tegnet sygeforsikring endnu ikke var udbetalt, da udlændingen unddrog sig strafforfølgning eller straffuldbyr-delse. Med bestemmelsen sikres, at en udlænding, der efter kommunalbestyrelsens afgørelse om ophør af udbetaling af hjælp til repatriering møder op til strafforfølgning, men hvor strafforfølgningen ikke fører til idømmelse af frihedsstraf, på ny kan vende tilbage til hjemlandet eller det tidligere opholdsland og modtage den del af repatrieringshjælpen, der endnu ikke er udbetalt, i overensstemmelse med kommunalbestyrelsens tidligere afgørelse herom. Bestemmelsen har endvidere til formål at sikre, at en udlænding efter afsoning af den straf, som udlændingen unddrog sig, på ny kan vende tilbage til det pågældende land og modtage den endnu ikke udbetalte del af repatrieringshjælpen.

Til nr. 2

Reglerne om udbetaling af reintegrationsbistand har til formål at give ældre og/eller uarbejdsdygtige udlændinge, der ønsker at vende hjem, men som ikke har mulighed herfor på grund af manglende forsørgelsesgrundlag, økonomisk grundlag for at repatriere.

Reintegrationsbistand kan ydes til udlændinge, der er omfattet af lovens § 3, stk. 1 eller 7, og som opfylder de i lovens § 10, stk. 1, fastsatte betingelser.

Reintegrationsbistand ydes som udgangspunkt som en løbende, månedlig bistand i 5 år, jf. repatrieringslovens § 10, stk. 1, men udlændingen kan, inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse i sagen, anmode om i stedet at modtage en løbende, månedlig livslang reintegrationsbistand, som udgør 80 pct. af reintegrationsbistanden efter § 10, stk. 1, jf. lovens § 10, stk. 2.

Det foreslås, at der fastsættes nærmere regler om, at udbetaling af reintegrationsbistand ophører, såfremt den pågældende udlænding bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyr-delse her i landet, jf. herved de foreslåede bestemmelser i § 10 a, stk. 1 og 2.